

מ"ת 17512/04/18 - מדינת ישראל נגד נ ז

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 17512-04-18 מדינת ישראל נ' ז (עציר)
תיק חיצוני: 155155/2018

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	נ ז (עציר)

החלטה

1. בהמשך לדיון מיום 2.5.18 נדחה המשך הדיון לצורך עיון בחומר החקירה ובטענות ב"כ המשיב ביחס אליו ועתירתו, לשחרר את המשיב בתנאים בהם היה משוחרר עובר למעצרו המחודש.
2. אזכיר בקצרה, כי כנגד המשיב הוגש במסגרת התיק שבפניי ביום 11.4.18 כתב אישום המייחס לו עבירות איומים כלפי בת זוג. בדיון מיום 16.4.18 הסכים ב"כ המשיב על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר והדיון התמקד באפשרות שחרור המשיב לחלופה ובבחינת החלופה. בסופו של הדיון החלטתי שלא לקבל את עמדת המדינה והוריתי על שחרור המשיב לחלופה המוצעת עוד באותו היום.
3. ביום 23.4.18 נעצר המשיב, בעקבות פניית המתלוננת למשטרה ביום 22.4.18. לאחר מספר ימי חקירה, הוגשו כתב אישום מתוקן בו הוסף אישום 2 ובקשה לעיון חוזר בה עותרת המדינה למעצרו של המשיב וזאת בשל נסיבות חדשות ולפיהן המשיב ביצע כלפי המתלוננת עבירות של הטרדת עד והדחה בחקירה (יחד עם אחיו - מ - שנעצר אף הוא ודיון בעניינו התקיים בנפרד במסגרת מ"ת 51204-04-18). המעשים המיוחסים למשיב בוצעו על פי הטענה ביום 15.4.18, עת היה עצור ובטרם ניתנה החלטת השחרור בעניינו.
4. ב"כ המשיב טען, בפתח הדברים, כי אין קמה בעניינו של המשיב עילה לעיון חוזר. אין בידי לקבל טענה זו. על פי הוראת סעיף 52(ב) תובע רשאי לפנות בבקשה לעיון חוזר בעניין הנוגע לשחרור אם נתגלו עובדות חדשות. לא יכולה להיות מחלוקת אמיתית, כי האירוע המפורט באישום 2 התרחש בטרם ניתנה החלטת השחרור והעובדות בנוגע לו נתגלו לאחר מתן החלטת השחרור. פשיטא כי בכך קמה עילה לעיון חוזר.
5. שאלה אחרת היא, הי השלכה שיש לעובדות אלה בשים לב למכלול הנסיבות על החלטת השחרור שניתנה.
6. ב"כ המשיב טען בעניין זה כדלקמן:
  - א. אין ראיות לכאורה, לחלופין קיים כרסום ממשי לגבי העבירה של הטרדת עד וכן קיים כרסום ממשי לגבי העבירה של הדחה בחקירה.
  - ב. המתלוננת היא שמבקשת ליצור קשר עם המשיב והיא זו שיוזמת את השיחה. בהיותו עצור, היא אינה

יכולה לעשות זאת ישירות אלא באמצעות גורם שלישי וכך עשתה.

ג. השיחה נפתחת בכך שהמתלוננת מלינה למה המשיב לא התקשר אליה עד כה. אין מדובר בהטרדת עד. המתלוננת עצמה מוסרת בשיחה שרצתה לבקר את המשיב במעצר ולא אפשרו לה.

ד. תוכן השיחה והנשמע בה אינם מהווים הטרדה של העד או הדחה שלו והציטוטים בכתב אישום המתוקן מהווים הוצאה מהקשר, או טעות בפיסוק;

המתלוננת מנסה לטמון פח למשיב כשהיא נכנסת לתוכן המעשים (מפנה לתמליל עמ' 4 מהמקום בו המתלוננת מתייחסת לחבלה 'ביד השניה') הוא מפסיק את השיחה. הדבר תואם את עמדתו ביחס לעבירות שהוא מכחיש את המעשים שיוחסו לו וזו עמדתו.

המיוחס למשיב בסעיף 9 לכתב האישום אינו מדויק ומטעה לאור הנשמע בשיחה. כשהמשיב אמר "נפלתי" התכוון לעצמו ולא למה שהמתלוננת היתה צריכה לכאורה לומר.

ה. מועד ונסיבות הגשת התלונה מעוררים תמיהה. גם החוקרת מתעמקת בכך והמתלוננת מוסרת שהרגישה שיש אחריה מעקב בפייסבוק, שהיא חשה פחד פנימי, מדובר בתשובות לא הגיוניות, או שמלמדות על אובססיביות מצדה.

ו. המתלוננת עצמה מאשרת בהודעתה ששיבשה את החקירה. המתלוננת גם הגיעה לדיונים בבית המשפט וביקשה לבטל את תלונתה וזאת עוד לפני השיחה המיוחסת למשיב בכתב האישום אלא מיוזמתה. לכן אין כאן הדחה.

ז. סעיף 5 בכתב האישום מנוסח באופן שגוי. המילה "שקר" אינה מתייחסת לכך שהכוונה שהמתלוננת תשקר אלא המשיב מסביר למתלוננת שהטענה שאמר במשטרה שרוצה להתגרש ממנה היא שקר והדבר עולה למשמע השיחה.

ח. משלב מסוים המשיב לא ממשיך בשיחה. המשיב גם לא אומר לה לחזור בה מהתלונה אלא אחיו, אף שבחלק מדברים אלה עוד היה נוכח בשיחה.

ט. מאז שחרורו המשיב והמפקחים מקפידים לקיים את תנאי השחרור וניתן לתת בהם אמון. לפיכך, גם אם קיימת תשתית ראייתית אין הצדקה למעצרו מחדש של המשיב. המתלוננת ניסתה ליצור קשר באמצעות אחיו נ בקשר למזונות הילד וזה בסדר, המשיב עושה כל מאמץ להקפיד על תנאי השחרור והוא שוחח עם עורך הדין שלה ולא איתה כי יודע שיש איסור.

י. גם בדיון החשש שעלה הוא, שהמתלוננת היא שעלולה להביא להפרת תנאים בגלל התנהלותה. מצב זה לא השתנה.

7. המדינה סבורה כי אין חולשה בראיות במקרה זה. לטענות ב"כ המשיב נטען, כי המשיב מודה בחקירתו וזה עולה גם מהשיחה שניסה מספר פעמים ליצור קשר עם המתלוננת וזה לא צלח ואז ביקש מאחיו לסייע וכך נוצרה שיחת הועידה.

אמירות המשיב בשיחה ברורות. לעניין זה מפנה לתמליל ולכך שהמשיב אומר לה שתבוא לבית המשפט להוציא אותו מהתיק או שלא תבוא בכלל. ההדחה גם נשאה פרי לאור הודעתה הנוספת של המתלוננת במשטרה. עם זאת, המתלוננת מעולם לא חזרה בה מהתלונה ולא מסרה כי דבריה שקריים.

8. חזרתי ועיינתי בחומר הראיות לאור טענות הצדדים ואין בידי לקבל הטענה לכרסום בתשתית הראייתית הלכאורית. אני סבורה, כי חומר הראיות שנאסף אל התיק מקים סיכוי סביר להרשעת המשיב בשתי העבירות המיוחסות לו.

9. אכן, עולה מחומר החקירה כי גם המתלוננת ביקשה ליצור קשר עם המשיב מספר פעמים ובפתח שיחת הוועידה המתלוננת שואלת את המשיב מדוע לא יצר קשר עד כה. עוד עולה מחומר החקירה, כי המתלוננת אינה מעוניינת במעצר המשיב והגם שהיא עומדת על תלונתה ולא חוזרת בה מהתלונה המקורית היא עותרת לכך שהמשיב ישוחרר, אך תוך הרחקה ממנה. אין מחלוקת, כי המתלוננת הגיעה לדיונים בעניינו של המשיב, לרבות לדין ביום 16.4.18 ופעלה להביא לשחרורו ממעצר הן אל מול גורמי החקירה, הן מול גורמי התביעה והן בבית המשפט וכפי שטען ב"כ המשיב במעמד הדיון מיום 16.4.18 המתלוננת פנתה גם אליו.

10. ביום 22.4.18 (כשבוע לאחר מועד שחרור המשיב ממעצר) פנתה המתלוננת פנתה בעניין העבירות המיוחסות למשיב באישום 2 למשטרת ישראל באמצעות דף ה"פייסבוק" של המשטרה ביום 22.4.18, כדלקמן:

"...אני מאד מבקשת עזרה אני סובלת מאלימות במשפחה במשך שנים לפני כ3 שבועות בעלי נעצר נאלצתי לשבש חקירה ולבטל את התביעה עקב איומים מצד משפחתו בן אדם שוחרר למעצר בית בינתיים ועוד שבוע יש לו משפט. אויימתי על ידי אחיו שאם לא אסע למשטרה ולבית משפט ולא אגיד שלא קרה כלום והוא יישאר במעצר בגללי החשבון שלי אכן כך יהיה עם כולם אני לא מרגישה בטוחה בכלל מהצד שלהם גם כשהוא בחוץ אנחנו בהליך גירושם. מה אני יכולה לעשות בנושא..."

בהמשך ביקשה שיצרו איתה קשר וכן הוסיפה:

"...אני לא מרגישה מוגנת ומאד מפוחדת כי אני יודעת שבכל רגע מישהוא יתנקם בי על התלנה שהגשתי למרות ששום דבר מזה לא היה שקר בכלל זה הם מאיימים גם בעלי יצר איתי קשר מהכלא יום לפני המשפט ואיים עליי".

11. בהודעתה במשטרה מיום 23.4.18 מסרה המתלוננת כי המשיב התקשר אליה בשיחת ועידה באמצעות אחיו ושאל אותה למה היא מגיעה למשפט האם זה כדי להוציא אותו או שהיא מתכוונת לחזור על העדות. לדבריה, סיפרה לו חקירותיה ועל החבלות שהשוטרים ראו וכן אמרה לו שזה היה מהעגלה שהוא זרק עליה ואז המשיב התעצבן עליה ואמר לה "דפוקה מפגרת למה אמרת את כל הדברים האלה יכולת להגיד שנפלת, מבחינתי אל תגיעי למשפט עדיף".

גם בהודעה מיום 25.4.18 מוסרת (עמ' 5, ש' 132): "...באותו מקרה היה לי דם על היד והשוטרים ראו את זה. והוא אמר לי היית צריכה להגיד שנפלת ושזה לא ממנו..."

האמור בכתב האישום מבוסס, איפוא, על התלונה.

12. לטענת ב"כ המשיב כי הנשמע בהקלטה אינו מתיישב עם טענות המדינה לפחות בשני מקומות (פ' 5 ו-9 לכתב האישום) חזרתי והאזנתי להקלטת השיחה, אל מול התמליל.

13. אני מקבלת טענת ב"כ המשיב לגבי פסקה 5 לכתב האישום. בהאזנה להקלטה אכן חסרים סימני פיסוק בתמליל והתמלול הנכון צריך להיות: "הבנת למה אני אומר לך תספרי? כי כל זה

שקר!..." וזאת בתגובה לדברי המתלוננת על מה שנאמר לה בחקירה לגביו. אין מדובר בניסיון של המשיב במשפט זה להדיח את המתלוננת לומר שקר.

עם זאת, המדובר במשפט שהוא חלק מהטרדת המתלוננת כעדה בנוגע לדברים שמסרה במשטרה. מהשיחה עולה, כי דברי המשיב "תספרי" מתייחסים לדבריו המתומללים מערבית (ראו בעמ' 2 לתמליל) שם אומר המשיב לאחיו מ "תמתין שניה אני רוצה להבין מה קרה, במה אני במעצר בית, היא - מה אמרה בעדות שלה במשטרה, זה מה שאני רוצה להבין" ולאחר בקשה זו של המשיב, ולא כפי שנטען בפני בדיון, המתלוננת פותחת בהסבר ארוך ומפורט על התלונה.

ראו לעניין זה גם הודעת המשיב מיום 23.4.17 שם מוסר שהתקשר בשביל לדעת מה היה בחקירה. עובדה זו לבדה מגבשת את העבירה של הטרדת עד.

14. בנוגע לטענה לגבי פ' 9 לכתב האישום, אינני מקבלת את טענת ב"כ המשיב. מהאזנה להקלטת השיחה ומטון הדיבור של המשיב עולה בפירוש כי מדובר בחלק ממעשה ההדחה הברור של המשיב כשאמר למתלוננת: "לא היית צריכה להגיד את כל הדברים האלה בכלל" כשהמתלוננת אומרת שלא יכלה להכחיש כי ראו את החבלות וצילמו אותן אומר לה "לא משנה... נפלתי... דפוקה את!" והדברים נאמרו בטון ממנו ברור כי המילה "נפלתי" היא חיקוי של מה שציפה מהמתלוננת לומר (תחת האמת - שהחבלה נגרמה בגללו). המדובר בהדחה ברורה.

לעניין זה אין לקבל פרשנות ב"כ המשיב גם לאור דברי המשיב בהודעתו מיום 23.4.17 ש' 43: המשיב אמנם מסביר שהוא לא גרם לה לחבלות ואומר, למשמע ההקלטה: "היא יכלה להגיד שהיא נפלה. הכוונה שאם היא לא זוכרת ממה החבלה שיש לה ביד היא יכלה להגיד שהיא נפלה ולא סתם להגיד עלי דברים". הנה כי כן, המשיב עצמו איננו טוען כי בקטע זה התכוון לומר שהוא עצמו זה ש"נפל".

15. הדברים ברורים לחלוטין מההקשר הכולל של השיחה. המשיב כועס ומתעצבן על המתלוננת ברגע שבו מתייחסת (בפעם הראשונה במהלך השיחה) לאלימות שבוצעה כלפיה בפועל על ידו: "ביד אחת היה לי סימן מאד גדול ונפוח מהעגלה שזרקת". בשלב זה בדיוק גם מ מוצא לנכון להודיע למתלוננת בסמכותיות שמחר תבוא למשפט ותאמר שלא היה כלום - כאשר המשיב עדיין על הקו ומאזין - והמשיב מוסיף ומטיח במתלוננת שלא היתה צריכה להגיד את כל הדברים האלה בכלל. ברי, כי המשיב אינו מסתייג מהנחיתתו המפורשת של מ למתלוננת לשקר למחרת היום בבית המשפט, מיד לאחר ששמע בעצמו ממנה שהמשיב פעל כלפיה באלימות ואף הותיר על גופה חבלה.

16. וידגש, לאורך כל השיחה המשיב אינו מסתייג מכך שאכן תקף את המתלוננת, לא אומר לה שלא היכה אותה, לא מזכיר לה מה מקור החבלות ה'אמיתית' לשיטתו ואין מדובר בתגובה של חף מפשע אלא התמונה הכללית העולה מן השיחה היא של תיאום והתאמת הגרסאות והכוונה שהמתלוננת תתייב למחרת היום בבית המשפט ותביא לשחרורו. ובלשונו של המשיב בהקלטה: "אם את באה מחר, למה [שווא באות ל', ע.ח.]. את באה, כאילו לתת עדות על מה? על מה שאמרת או בשביל להוציא אותי או בשביל מה? כי אם באת לתת עדות בשביל מה שאת אמרת ומה שאת אמרת הולך להפיל אותי אז אל תבואי בכלל עדיף!".

התרשמותי זו מתחזקת לאור הקטע [היחיד בשיחה] בו שוחחו המעורבים בערבית ולא בעברית. מקטע זה עולה, כי המתלוננת מסבירה למשיב ולאחיו שלא יכולה לפרט לגבי החקירות כי היא מדברת מהטלפון שלה ואומרת

למשיב "תבין לבד" והמשיב נשמע מהמהם לחיוב. עוד אומרת המתלוננת שיש האזנות לשיחה. בתגובה אומר המשיב: "האזנה לטלפונים על הזין שלי שידיינו עולם זה לא מעניין אותי", כך שהמשך השיחה מתבצע מתוך הבנה והנחה שקיימת האזנה לשיחה. על רקע זה ניתן להבין גם את טון הדברים של המתלוננת ואת אישורו המעושה של המשיב לגבי צווארה האדום של המתלוננת וגם את כעסו והתלקחותו לגבי החבלה שנגרמה מהעגלה שזרק.

17. נוכח כל האמור לעיל קיימות ראיות לכאורה טובות למעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום המגבשים לכאורה הן עבירה של הטרדת עד והן עבירה של הדחה בחקירה.

18. מעשים אלה של המשיב מקימים בעניינו עילת מעצר עצמאית של חשש לשיבוש הליכי משפט וכן מקרינים על עילת המעצר של מסוכנות שנקבעה מלכתחילה נוכח מעשי האלימות המיוחסים לו (לגביהם הוסכם כי קיימות ראיות לכאורה).

19. לעניין זה אפנה לפניית המתלוננת למשטרה ב"פייסבוק" וכן להודעת המתלוננת מיום 25.4.18 מהן עולה חשש ופחד רב מהמשיב וממשפחתו. אכן, המתלוננת מסבירה בהודעה מיום 25.4.18 כי פנתה למשטרה מתוך 'פחד פנימי', כי הרגישה שעוקבים אחריה בפייסבוק - התבטאויות שכונו מוזרות או שמלמדות לדעת ב"כ המשיב על אובססיביות מצדה של המתלוננת. ואולם גם התבטאויות אלה יש לקרוא במסגרת ההקשר הכללי של ההודעה שכולה רוויה ביטויי פחד וחרדה של המתלוננת לפגיעה בה על ידי המשיב מעצם הגשת התלונה וההבאה למעצרו, המתלוננת מסבירה את יחס ותחושת הבעלות של המשיב כלפיה, את התפיסה ולפיה אסור היה מלכתחילה לפנות למשטרה. כך למשל: "אני חוששת מהנזקים שהוא יכול לעשות לי שהוא יכול לפגוע בי. מדובר באנשים שאם פוגעים בהם הוא לא ישחרר את הנושא אף פעם" (ש' 138); "הוא מבחינתו בגלל שאני אשתו יש לו זכויות עלי מכל הבחינות" (ש' 141); "...ניסיתי להגיע למצב שהם לא ידעו שהתלונה הגיעה ממני ואני עדיין לא רוצה שידעו שאני התלוננתי ושאני יושבת פה ומתלוננת כי אני לא יודעת מה יקרה איתי אחר כך" (ש' 153); "במשפחה שלהם אישה אמורה לסבול ואם הבעל אומר האישה צריכה לעשות את זה ולהקשיב לו ואין מילה לאישה" (ש' 159) ועוד לאורך כל הודעתה.

20. השאלה בה יש להכריע היא, האם לאור המפורט לעיל יש בכך כדי לשנות את נקודת האיזון שנקבעה בעת החלטת השחרור מיום 16.4.18 או שלאור טענת המשיב כי מאז שחרורו לא נרשמו לחובת המשיב הפרות, יש לשחררו באותם תנאים וכי אין הצדקה להותיר את המשיב במעצר.

21. אני סבורה כי העובדות החדשות שנתגלו מהותיות ועמדתי היא, כי לו עמדו בפניי בעת הדיון מיום 16.4.18 לא הייתי מורה על שחרור המשיב כפי שעשיתי, ללא המלצה של שירות המבחן וביצוע הערכת מסוכנות מקצועית המבוססת גם על התרשמות מהמתלוננת ובדיקה יסודית של החלופה אליה שוחרר המשיב בפיקוח בני משפחה.

22. מעבר למפורט לעיל אפנה גם לפרוטוקול הדיון מיום 16.4.18 שבו ניתן משקל רב הן בטיעון ב"כ המשיב והן בהחלטתי להתנהגות המתלוננת, להתייצבותה החוזרת במשטרה, לעמדה ולהתרשמות ממנה במהלך הדיון. התמונה שהצטיירה במהלך הדיון היתה שהחשש הוא שמא המתלוננת היא שתגרום להפרה אפשרית של התנאים בעוד שהצטיירה התמונה שהמשיב אינו מעוניין עוד בשום קשר עם המתלוננת וגמר אומר לסיים היחסים עימה. לו עמדו בפניי העובדות הידועות כעת, הדברים היו נשקלים ובוודאות לא היו מובילים לאותה תוצאה של שחרור.

23. כאמור לעיל, אכן עולה ממכלול הראיות כי המתלוננת פעלה עוד לפני שיחת ההדחה, והאיומים שבוצעו על ידי מ, לביטול התלונה, ביקשה להביא לשחרורו של המשיב ופעלה באופן אקטיבי לשם כך. ואולם בשום שלב לא חזרה בה מתלונתה ולא טענה כי העלילה על המשיב. מהראיות החדשות שנאספו אל התיק עולה תמונה המחזקת באופן משמעותי את החשש, כי פעולות המתלוננת נעשו מתוך פחד וחשש מפני המשיב ובני משפחתו וכן באמרת המתלוננת בפנייה למשטרה ב"פייסבוק" היא טוענת שהיא אישה מוכה מזה שנים.
24. בדיון האחרון שהתקיים בפניי נקבע המשך הדיון למתן החלטה ליום 10.5.18, וזאת בשל היעדרותי מבית המשפט משפט ימים בשבוע הבא. משעלה בידי להשלים מתן ההחלטה כבר כעת, ולאור המסקנה אליה הגעתי, החלטתי לפרסמה ולהעבירה לעיון הצדדים כבר כעת, על מנת שלא להאריך בשבוע נוסף את משך הזמן הנחוץ להכנת התסקיר.
25. נוכח כל האמור לעיל ומשנעצר המשיב, שירות המבחן יגיש תסקיר בעניינו של המשיב בתוך 21 יום.
26. המזכירות תעביר לשירות המבחן העתק מכתב האישום המתוקן, מהחלטה זו ומכל הפרוטוקולים של הדיונים שהתקיימו במסגרת תיק זה, לרבות החלטת השחרור הקודמת. פרטי החלופה בה שהה המשיב עד כה מצויים בהחלטת השחרור הקודמת בעקבותיה כבר בוצעה הפנייה לשירות המבחן (כמשוחרר).
27. במסגרת התסקיר שירות המבחן ישוחח גם עם המתלוננת בתיק זה. המדינה תעביר בדחיפות את פרטי המתלוננת ישירות לשירות המבחן.
28. עם קבלת התסקיר ובהתאם לאמור בו, יתואם מועד לדיון עם הסניגור.
29. לעת הזו, הדיון שנקבע ליום 10.5.18 מבוטל בזאת. המזכירות תמחק הדיון מיומני ותבטל זימון המשיב משב"ס.
30. בשל החשש להימשכות ההליך, המזכירות תנתב את התיק לכב' סגה"נ, הש' מאושר, לזימון הצדדים על פי יומנו.
31. המזכירות תוודא המצאת החלטה זו לב"כ הצדדים.
32. תיק החקירה יוחזר למדינה באולם המעצרים ביום א', 6.5.18.

ניתנה היום, י"ח אייר תשע"ח, 03 מאי 2018, בהעדר הצדדים.